

Arrest

nr. 305 227 van 22 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat T. PARMENTIER loco advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 4 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Eerste verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 16 mei 2023 en tweede verzoekende partij op 12 september 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 september 2023 de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op (...) 1985 (Ethiopische kalender (EK)>Gregoriaanse kalender (GK): (...)1993) in Aksum. U bezit de Ethiopische nationaliteit en behoort tot de Tigray etniciteit.

U groeide op in Aksum en ging er naar school tot en met de twaalfde graad. Na uw middelbare school, in de zomervakantie van 2011 (GK), ging u naar Addis Abeba om uw studies burgerlijke ingenieur aan te vangen. U behaalde uw bachelor diploma in 2016. Na uw studies deed u vrijwilligerswerk in een privébedrijf en in november 2016 begon u te werken bij Craft Construction PLC. Na acht maanden, in juli 2017, veranderde u van werk en begon bij de Ethiopische 'road authority'. U begon tegelijkertijd met twee masteropleidingen. U behaalde uw diploma als geotechnische ingenieur, maar diende uw opleiding als structuur ingenieur te stoppen door de oorlog.

Op 13 november 2021 werd u gearresteerd op uw werk en meegenomen naar het politiekantoor in Cherkos, Addis Abeba. U verbleef daar een week en werd dan naar Gotera, Addis Abeba, gebracht. Op 7 januari 2022 werd u vrijgelaten na het betalen van een borgsom. U kreeg sinds het begin van de oorlog te maken met drie huiszoeken.

In januari 2022 begon u met de procedure om in Hasselt te studeren. U trouwde op 7 september 2022 met uw vrouw in Addis Abeba en vertrok twee dagen later met het vliegtuig naar België. U liep mee met enkele demonstraties tegen de Tigray oorlog. Op 4 april 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor; uw diploma's en studieresultaten, uw taalattest van het Nederlands, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw paspoort, uw rijbewijs en uw terms of reference van uw laatste werkplaats.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten om te gaan studeren in Hasselt (hierna NPO), p.9). U vreest bij een eventuele terugkeer een gevangenisstraf omwille van etnische profilering en uw deelname aan enkele manifestaties in België gericht tegen de Ethiopische autoriteiten in het kader van de Tigray oorlog (NPO, p.13).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dat u niet terug zou kunnen gaan naar Ethiopië omdat u vreest dezelfde vervolgingsfeiten te ondergaan ten gevolge van uw etniciteit als toen u in Ethiopië was. Het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, volstaat echter niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïnterviewd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigrayans in Addis Abeba", d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatievan-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigrayans in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigrayans buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigrayans werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigrayans in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigrayans als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigrayans in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofdte aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïnterviewd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

U verklaart immers dat u gearresteerd bent geweest op 13 november 2021. U geeft aan dat u niet de enige was die gevangen genomen werd en dat alle medegevangenen Tigrinya spraken. U werd vrijgelaten toen de Tigray troepen teruggedrongen werden. U geeft verder aan dat u het slachtoffer werd van verschillende huiszoeken. Er dient te worden opgemerkt dat uw huis niet het enige huis was dat doorzocht werd. U geeft immers aan dat alle huizen van Tigrayans doorzocht werden (NPO, p.9). Hoewel het Commissariaat-generaal

geenszins betwist dat de door u ondergane vervolgingsfeiten in uw land van herkomst hoogst onaangename ervaringen waren, dient er te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen te situeren vallen in de specifieke context en specifieke tijdsspanne van het Tigray conflict waar algemene huiszoekingen en arrestaties gebeurden in het teken van deze oorlog in Tigray. Zoals hierboven aangehaald wijst algemene landeninformatie echter uit dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray etniciteit). Uw aangehaalde arrestaties in uw land van herkomst worden bijgevolg niet in twijfel getrokken, maar uw hieraan gelinkte vrees wordt niet langer actueel geacht.

Vervolgens meent u dat u omwille van uw deelname aan verschillende protesten in België en Luxemburg gevisieerd zou worden door de Ethiopische overheid. Zij zouden immers van uw deelname op de hoogte zijn doordat dit op TMH (Tigrayan Media House) zou verschenen zijn. Hoe u er zeker van bent dat het via dit kanaal was dat uw aanwezigheid bekend raakte, of dat uw deelname aan deze manifestaties tout court bekend zijn bij de Ethiopische autoriteiten, verklaart u dat u dit alleen maar vermoedt. U slaagt er met andere woorden niet in om aan te tonen dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn geweest van uw deelname aan enkele manifestaties. Gevraagd hoe ze dit zouden weten, speculeert u dat er spionnen of mensen van de ambassade aanwezig zouden zijn geweest, maar ook dit zijn louter vermoedens die u niet kan staven. Op de vraag hoe de Ethiopische autoriteiten te weten zouden zijn gekomen dat u aanwezig was, en dat ze dit bijgevolg zouden hebben kunnen linken aan uw echtgenote, die zich nog in Ethiopië bevond, kan u geen sluitend antwoord geven (NPO, p.15). Gevraagd wanneer deze demonstraties waar u aan meedeed precies plaatsvonden, kan u evenmin beantwoorden. Enkel de laatste demonstratie, waar u samen met uw vrouw aan deelnam, kan u exact plaatsen in de tijd. Nochtans zijn uw vorige deelnames niet onbelangrijk. Zij zouden er immers voor gezorgd hebben dat uw vrouw verschillende malen ondervraagd werd door de Ethiopische overheid. U meent bovendien dat elke keer u meeliep, dit door de door u vernoemde lokale zender uitgezonden werd al past u even later uw antwoord aan en meent u opeens dat het de eerste demonstratie was waar er een video en foto van u genomen werd waardoor uw vrouw in de problemen kwam (NPO, p.13, 14). Nochtans slaagt u er niet in om hierover bewijsmateriaal neer te leggen, noch de bewuste foto, noch de video. Bovendien verklaart u meerdere malen dat het na de eerste demonstratie was dat uw vrouw problemen ondervond met de Ethiopische overheid. De eerste keer dat zij haar ondervroegen dienen we volgens u te situeren in oktober. U voegt er bovendien aan toe dat ze haar vroegen of u meeliep tijdens een demonstratie in België (NPO, p.14). Opvallend, aangezien de eerste demonstratie die volgens u problemen veroorzaakte niet in België plaatsvond maar in Luxemburg. Bovendien vond de eerste demonstratie in België pas in november of december plaats, alweer volgens uw verklaringen (NPO, p.13). Het is dan ook bijzonder dat de Ethiopische overheid zou vragen aan uw vrouw of u meeliep in een demonstratie in België een maand voordat u dat werkelijk gedaan zou hebben. In ieder geval slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat uw vrouw vervolgd zou zijn omwille van uw deelname aan de demonstraties. Uw verklaringen hieromtrent zijn niet duidelijk en bijgevolg niet overtuigend, u kan op geen enkele manier staven dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn geweest van uw deelname aan de door u aangehaalde manifestaties en legt geen (materiële) bewijzen neer die uw verklaringen zouden kunnen aantonen.

Wanneer de protection officer u confronteert dat u bleef meelopen aan demonstraties goed wetende dat uw vrouw hierdoor problemen kreeg in uw thuisland, verwijst u naar een andere mentaliteit. U zou immers liever opkomen voor de hele bevolking dan uw eigen gezin te sparen. U geeft aan dat u de strijd niet wilde stoppen, zelfs niet als dit zou voorkomen dat uw vrouw zou lijden door de ondervragingen die zij hierdoor zou moeten ondergaan (NPO, p.14). Gevraagd waarom u echter ongeveer zeven maanden na uw aankomst op Belgisch grondgebied pas een verzoek om internationale bescherming indiende, antwoordt u dat u er eerst voor wilde zorgen dat uw vrouw veilig overgebracht kon worden (NPO, p.18). Dat u het welzijn van uw vrouw gebruikt als verklaring voor uw laattijdig verzoek terwijl u even ervoor klaarblijkelijk minder belang hechtte aan haar leven is enigszins vreemd te noemen.

De slotconclusie is in ieder geval dat u uw aangehaalde (toekomstige) vrees ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten niet aannemelijk weet te maken. Het CGVS haalt de door u ondergane persoonlijke vervolgingsfeiten in uw land van herkomst zoals gezegd niet in twijfel, maar wijzigt op de gewijzigde context en situatie in Addis Abeba ten aanzien van personen van Tigray herkomst nadat u het land verliet. De door u aangehaalde vrees wordt aldus niet meer actueel geacht. U haalt evenmin, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden gevisieerd of vervolgd in de toekomst. De door u aangehaalde vrees gelinkt aan uw deelname aan enkele manifestaties in België (en Luxemburg) konden immers evenmin overtuigen zoals hierboven aangehaald. U haalt verder ook geen andere redenen aan waarom u in de toekomst (nog) vervolgd zou worden rekening houdend met de hierboven aangehaalde gewijzigde situatie in Addis Abeba.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent geboren op (...) 1986 (Ethiopische kalender (EK)>Gregoriaanse kalender (GK): (...)1994) in Aksum. U bezit de Ethiopische nationaliteit en behoort tot de Tigray etniciteit.

U groeide op in Aksum en ging er na school. Na de 12de graad verhuisde u, in Meskerem 2005 (EK>GK: september 2012), naar Addis Abeba waar u begon aan uw studies elektrische ingenieur. U behaalde uw diploma in sene 2009 (EK>GK: juni 2017). U begon te werken bij JNB private limited company en werkte daar tot 2019. U veranderde van werk en ging naar CEB, commercial ethiopian bank, waar u werkte tot aan uw vertrek. Terwijl u werkte, begon u aan uw masterstudies in 2019 (GK). U behaalde uw diploma in 2022 (GK).

Op 13 november 2021 werd u gearresteerd op uw werk en meegenomen naar het politiekantoor in Cherkos.

Op 7 september 2022 trouwde u met uw man in Addis Abeba. Hij vertrok naar België en nam deel aan verschillende demonstraties tegen de Tigray oorlog. U werd daardoor verschillende keren ondervraagd door de Ethiopische autoriteiten. U vertrok op 25 maart 2023 met het vliegtuig naar België. U kwam toe de volgende dag, op 26 maart 2023 en diende op 4 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor; uw paspoort, uw huwelijkscertificaat, geboorteakte van uw kind, een foto van een medisch voorschrift van uw broer, foto's van uw demonstratie in Brussel samen met uw man, een brief van de union of Tigreans in Belgium, uw geboorteakte, schooldocumenten.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten via de procedure van gezinshereniging om zo bij uw man te kunnen zijn die hier reeds studeerde (zie notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, dd.12 september 2023, p.21). U vreest bij een eventuele terugkeer zich niet goed te voelen en opnieuw problemen te kennen omwille van uw Tigray etnie (NPO, p.17). Voor uw zoon vreest u het gebrek aan levenszekerheid (NPO, p.18).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft u aan niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omdat de vervolgingsfeiten die u meemaakte zodanig traumatisch waren (NPO, p. 17). U geeft aan dat u niet goed kon slapen en u zich niet goed voelde in uw eigen land. U verklaart gearresteerd te zijn geweest omwille van uw etniciteit. U zat een maand in detentie en werd daarna vrijgelaten na het omkopen van de bewaker. U kreeg ook te maken met huiszoekingen. Ook deze stonden in het teken van uw etniciteit. U werd verder vier keer ondervraagd in het kader van uw mans deelname aan demonstraties hier in Europa en uw politieke voorkeur. Hoewel het Commissariaat-generaal geenszins betwist dat de door u ondergane vervolgingsfeiten in uw land van herkomst hoogst onaangename ervaringen waren, dient er te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen te situeren vallen in de specifieke context en specifieke tijdsspanne van het Tigray conflict waar algemene huiszoekingen en arrestaties gebeurden in het teken van deze oorlog in Tigray. Bovendien wijst algemene landeninformatie uit dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray etniciteit) (zie infra). Uw aangehaalde arrestatie in uw land van herkomst wordt bijgevolg niet in twijfel getrokken, maar uw hieraan gelinkte vrees wordt niet langer actueel geacht.

Vervolgens dienen er ook vragen gesteld te worden bij de ondervragingen betreffende uw mans aanwezigheid op de demonstraties in Europa. Zo verklaart u dat de eerste ondervraging plaatsvond rond 21 november (NPO, p.14). Uw man, waarmee u telefonisch in contact stond, situeert de eerste demonstratie waar hij aan deelnam in oktober. Wanneer u echter gevraagd wordt wanneer de demonstratie plaatsvond waarover u ondervraagd werd, geeft u aan het niet meer te weten. Nochtans was het volgens uw man u die hem op de hoogte bracht van zijn verschijning op nieuwzender TMH – de zender die verslag uitbracht over de demonstraties. Verder dient er ook te worden gewezen naar de tegenstrijdigheden die uw man hierover verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn ingediend verzoek om internationale bescherming. Zo meende uw man dat een foto en video werden genomen van hem tijdens zijn eerste demonstratie. Het was die foto en video die de oorzaak waren van de vele vermeende ondervragingen. Die demonstratie vond echter eind september/begin oktober plaats in Luxemburg, niet België, aldus uw echtgenoot (NPO 23/19621, p.13). Nochtans vroegen de autoriteiten waarom uw man in België meeliep aan een demonstratie. Uw man slaagt er verder niet in deze bewuste foto of video voor te leggen of aan te tonen op welke manier dan ook de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn geweest van zijn deelname op die manifestaties. Tijdens de andere demonstraties zorgde hij ervoor dat hij de frontlinie vermeed zodat hij

niet in de media kwam, zo verklaart uw man. Verder dient er ook te worden gewezen dat u uw man op de hoogte bracht van de problemen die u ervaarde door zijn demonstraties. Gevraagd of hij bij het horen van dat nieuws toch verder bleef demonstreren, antwoordt u dat u zelfs niet zou willen dat hij stopte (NPO, p.15). De bedoeling van deze ondervragingen was immers gewoon het innen van geld. Hierdoor kunnen er natuurlijk vragen gesteld worden bij hoe gegrond uw vrees was indien u zelf weigerde uw situatie te verbeteren.

Uit uw verklaringen van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat u sinds 2012 in Addis Abeba woont. U deed uw universitaire studies daar en werkte er. Er dient te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort niet volstaat om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigrayans in Addis Abeba", d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigrayans in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigrayans buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigrayans werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigrayans in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigrayans als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigrayans in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geviséerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft (zie hierboven). De door u meegemaakte vervolgingsfeiten in Addis Abeba waren immers louter het gevolg van uw Tigray etnie en het gevolg van andere factoren die gelinkt zouden kunnen worden aan uw profiel. Gezien uw profiel, een volwassen, gezonde vrouw die meer dan tien jaar in Addis gewoond, gestudeerd en gewerkt heeft en er bovendien een zus heeft wonen in deze stad, kan er van worden uitgegaan dat u zich bij een eventuele terugkeer opnieuw zou kunnen vestigen in de Ethiopische hoofdstad.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen aangezien ze geen betrekking hebben op de inhoudelijke beoordeling van uw asielaanvraag. U legt enkele identiteitsdocumenten neer, maar het CGVS trekt uw identiteit en nationaliteit niet in twijfel. Verder legt u een foto neer van de demonstratie waar u en uw man aan hebben deelgenomen in België. Ook hier trekt het CGVS niet in twijfel dat jullie aanwezig waren tijdens deze demonstratie, maar plaatst het enkele kanttekeningen bij de problemen (in de vorm van ondervragingen) die u zou hebben gekend ten gevolge van de deelname van uw man aan een drietal betogingen in Europa – op het moment dat u zich nog in Ethiopië bevond. Ook de neergelegde brief, opgesteld door de 'Union of Tigrayans in Belgium', dd. 8 mei 2023, bevestigt enkel uw lidmaatschap van deze organisatie en uw deelname aan evenementen, activiteiten en protestacties. Tot slot leggen u en uw man nog enkele onderwijscertificaten neer, alsook enkele getuigschriften van eerdere professionele ervaringen, die enkel uw hogere profiel aantonen en jullie eerdere werkervaringen in de Ethiopische hoofdstad.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 3, 4 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

(hierna: het EVRM), van artikel 33 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van het proportionaliteitsbeginsel en van de rechten van verdediging.

Tevens voeren zij een manifeste appreciatiefout aan.

Verzoekende partijen stellen niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen.

Vooreerst gaan verzoekende partijen in op de beoordeling dat zij geen bijzondere procedurele noden nodig zouden hebben waarbij wordt gewezen op de psychische moeilijkheden van tweede verzoekende partij.

Verder gaan verzoekende partijen in op hun vluchtrelaas en verwijten ze verwerende partij een incorrecte lezing van de in de bestreden beslissingen aangehaalde landeninformatie. Hierbij wordt aangestipt dat terugkeerders in een zeer moeilijke situatie dreigen terecht te komen wegens een gebrek aan steunmogelijkheden en wegens een algemeen gebrek aan middelen.

Verzoekende partijen betogen voorts dat de situatie van Tigray in Addis Abeba volgens de laatste berichten geenszins rooskleurig is en wijzen op verschillende rapporten en berichten waaruit blijkt dat de Tigray-bevolking in Ethiopië minder rechten heeft dan buitenlanders, dat sprake is van een bewust politiek etnische zuivering en dat er slechts beperkte toegang is tot bankrekeningen. Ook dient volgens verzoekende partijen rekening te worden gehouden met hun kind geboren in april 2023. Daarnaast wordt gewezen op de ontslagen van Tigray uit verschillende federale agentschappen zodat de situatie van verzoekende partijen die hebben gestudeerd dan ook dramatisch riskeert te zijn. In het verzoekschrift wordt tevens gewezen op arbitraire aanhoudingen en de actuele problemen ondanks het vredesakkoord. Verzoekende partijen benadrukken dat de situatie absoluut niet genormaliseerd is en stippen informatie aan die de analyse van het CGVS volgens hen compleet tegensprekt. In het verzoekschrift worden verschillende bronnen geciteerd waaruit volgens verzoekende partijen volgt dat de gesloten vrede niet effectief is, dat mensenrechten als ernstig bedreigd aangemerkt worden en die de actualiteit van hun vrees en van het doorwerken van de problemen bevestigen.

Verzoekende partijen voeren verder aan dat het CGVS evenmin rekening hield met de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming gelet op de catastrofale humanitaire situatie en wijzen ook in dit verband op algemene landeninformatie.

Vervolgens menen verzoekende partijen dat het CGVS de situatie van terugkeerders, meer bepaald uit het Westen, niet heeft onderzocht en niet is nagegaan wat de situatie zal zijn van het gezin met een jong kindje bij terugkeer.

In het verzoekschrift wordt beklemtoond dat eerste verzoekende partij bij de Ethiopian Road Authority werkte sinds 2017 doch daar werd gearresteerd en zijn job verloor omdat hij van Tigray-origine is terwijl tweede verzoekende partij die op het ogenblik van zijn vertrek werkte voor de Commercial Ethiopian Bank meer dan waarschijnlijk geen werk zal vinden omdat zij van Tigray origine is. Bijgevolg zijn verzoekende partijen van mening dat zij zich niet staande kunnen houden aldaar en hun verblijf in Europa de situatie nog riskeert te verergeren. Zij vervolgen dat zij bovendien hebben deelgenomen aan een aantal manifestaties tegen de Ethiopische regering die dateren van na het vredesakkoord. Er wordt in dit verband aangevoerd dat het CGVS de implicatie van deze oppositie-activiteiten niet ten gronde heeft onderzocht en evenmin naging wat daarvan de gevolgen riskeren te zijn in geval van terugkeer. Verzoekende partijen voeren ook aan dat sprake is van doelgerichte acties tegen de Tigray en zoals reeds werd opgemerkt, eens men op de lijst van de huiszoeking stond, de autoriteiten elke keer terugkwamen zodat het risico blijvend is. Zij stellen dat in dit verband wordt gesproken van etnische profilering en zelfs van etnische zuiveringen. Verzoekende partijen betogen dat hun profiel van gestudeerden en werkenden voor overheidsinstanties, minstens officiële instanties, maakten dat zij tot diegenen behoorden die geviseerd werden en dat ingeval van terugkeer dit wel degelijk opnieuw riskeert te gebeuren.

Vervolgens wordt in het verzoekschrift de deelname aan protesten onderstreept en aangegeven dat tweede verzoekende partij, die langer dan eerste verzoekende partij in Ethiopië verbleef, reeds ondervraagd werd door de Ethiopische autoriteiten over deze activiteiten. Hierbij betogen verzoekende partijen onder meer dat het CGVS in diens bijgevoegde COI-Focus toegeeft geen informatie te hebben over terugkeerders en het CGVS bovendien geen onderscheid maakt dat het tijdstip van de betogingen en de deelname van verzoeker ook onderscheiden dient te worden naargelang deze plaatsvonden voor of na de ondertekening van het vredesakkoord in Pretoria. Verzoekende partijen stippen aan dat de eerste deelnames van eerste verzoekende partij plaatsvonden voor het akkoord waarbij zij betoogde voor een verbetering van de situatie en alzo haar verantwoordelijkheid meende op te nemen doch het akkoord grotendeels dode letter bleef gezien de Tigray in de hoofdstad verder en steeds ernstiger gediscrimineerd bleven en de ondervragingen van tweede verzoekende partij ook doorliepen na het vredesakkoord. Verzoekende partijen menen dat het hun plicht is te betogen en bekritisieren de appreciatie van de commissaris-generaal dat eerste verzoekende partij niet heeft gewacht op de aankomst van tweede verzoekende partij te meer zij over een verblijfsvergunning in het kader van haar studies beschikte.

Tevens wordt aangestipt dat verwerende partij de ondergane vervolgingsfeiten in het land van herkomst niet in twijfel trekt. Verzoekende partijen menen dat het feit dat zij vervolgd werden een bevestiging is van een risico daaraan opnieuw onderworpen te worden ingeval van terugkeer, en wijzen wederom op hun politieke activiteiten tegen het regime. Verzoekende partijen voeren met betrekking tot hun politieke activiteiten nog aan dat de protestactie in Luxemburg werd gefilmd en gepubliceerd door THM media zodat het duidelijk is dat kan aangetoond worden dat deze acties gekend zijn bij de autoriteiten en eerste verzoekende partij op het CGVS wilde uitleggen dat het een bewijs was dat de overheid in Ethiopië op de hoogte was ongeacht het gebrek aan bewijzen met stukken.

Er wordt in het verzoekschrift gesteld dat het risico bij terugkeer dient te worden geëvalueerd op grond van alle activiteiten samengenomen.

Verzoekende partijen geven tevens aan zich niet langer Ethiopiër te voelen en zijn het overigens niet eens met de beoordeling van hun terugkeer naar Addis Abeba terwijl zij beiden zijn geboren en opgegroeid in Aksum, Central Tigra alwaar het gros van hun sociaal netwerk zich bevindt, ongeacht hun studies in Addis Abeba.

Tot slot wordt in het verzoekschrift opgeworpen dat het CGVS evenmin heeft nagekeken wat de gevolgen zijn voor terugkeerders van wie de familieleden hebben gevochten in Tigray zoals de broer van tweede verzoekende partij waarmee zij geen contacten konden leggen hetgeen aantoont dat de situatie verre van genormaliseerd is.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende inventaris:

"4. <https://muckrack.com/celian-mace-1/articles>

5

<https://www.ethiopia-insight.com/2023/01/16/because-of-the-war-many-tigrayans-no-longer-identify-with-ethiopia/>

6. <https://www.ethiopia-insight.com/2023/01/26/with-tigray-at-a-crossroads-tigrayans-need-to-talk/>

7. <https://www.ethiopia-insight.com/2023/06/12/ethiopia-electoral-board-decision-threatens-tplfs-future/>

8

<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/10/un-experts-call-ongoing-international-scrutiny-and-support-victims-ethiopia>

9. <https://reports.unocha.org/en/country/ethiopia/>

10. <https://www.usaid.gov/news-information/press-releases/may-03-2023-pause-us-food-aid-tigray-ethiopia>

1

1

<https://www.usaid.gov/news-information/press-releases/oct-05-2023-usaid-resumes-food-assistance-refugee-s-ethiopia-announces-key-initiatives-expand-oversight#:~:text=In%20Ethiopia%2C%20USAID%20has%20made%20the%20decision%20to,alleviate%20suffering%20for%20some%20of%20the%20most%20vulnerable.>

12. <https://www.reuters.com/world/africa/wfp-suspends-food-aid-ethiopia-after-diversions-2023-06-09/>

1

3

<https://www.reuters.com/world/africa/wfp-hopes-resume-some-ethiopia-food-aid-distribution-by-july-2023-06-19/>

1

4

https://www.lemonde.fr/afrique/article/2023/10/05/ethiopie-apres-la-guerre-au-tigre-la-verite-et-la-justice-sacrifiees_6192659_3212.html

1

5

https://www.lemonde.fr/afrique/article/2023/09/05/ca-ne-sert-a-rien-de-crier-personne-ne-viendra-te-sauver-en-ethiopie-le-calvaire-des-tigreennes_6187972_3212.html

1

6

<https://www.ethiopia-insight.com/2022/09/03/i-exposed-the-axum-massacre-and-faced-the-consequences/>

17. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2022/739244/EPRS_BRI\(2022\)739244_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2022/739244/EPRS_BRI(2022)739244_EN.pdf)

18. <https://www.youtube.com/watch?v=aQ6WmKRxAd4>"

2.2.2. Verzoekende partijen maken op 17 maart 2023 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij zij de volgende stukken toevoegen:

- foto's ter staving van de manifestatie van 23 november 2023;
- een kopie van een onvertaalde (Tigray)-identiteitskaart van tweede verzoekende partij;
- inburgeringsattest van eerste verzoekende partij;
- attest Nederlands van tweede verzoekende partij;
- document inzake het inburgeringstraject van tweede verzoekende partij inzake de resultaten van maatschappelijke oriëntatie.

2.2.3. Verzoekende partijen maken op 3 april 2024 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota over met volgende stukken:

- screenshots van het Facebook-account van eerste verzoekende partij.

2.2.4. Verzoekende partijen maken op 5 april 2024 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een derde aanvullende nota over waarbij zij de volgende stukken toevoegen:

- vertalingen van de reeds eerder neergelegde screenshots van het Facebook-account van eerste verzoekende partij.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan een verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door een verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met een verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste

instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekende partij bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Beoordeling van de beschermingsverzoeken

De beschermingsverzoeken van verzoekende partijen zijn gesteund op een vrees voor vervolging door de Ethiopische overheden wegens hun Tigray origine (waardoor ze reeds eerder werden geviséerd) en onder meer wegens hun huidige politieke activiteiten.

In de bestreden beslissingen wordt geoordeeld dat:

- i) het loutere gegeven dat verzoekende partijen tot de Tigray etnie behoren niet volstaat om aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar Addis Abeba zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigrayans in Addis Abeba”, van 23 juni 2023 blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigrayans in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigrayans buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigrayans werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People’s Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigrayans in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigrayans als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigrayans in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Verzoekende partijen brengen evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat verzoekende partijen Tigray zijn, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in hun hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan verzoekende partijen toe om concrete, op hun persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van hun etnische afkomst als Tigray dreigen te worden geviséerd of vervolgd, alwaar zij in gebreke blijven.
- ii) wat betreft de eerdere arrestaties van verzoekende partijen en de huiszoekingen en ondervragingen, dient geoordeeld te worden dat hoewel het Commissariaat-generaal geenszins betwist dat de door verzoekende partijen ondergane vervolgingsfeiten in het land van herkomst hoogst onaangename ervaringen waren, deze gebeurtenissen te situeren vallen in de specifieke context en specifieke tijdsspanne van het Tigray conflict waar algemene huiszoekingen en arrestaties gebeurden in het teken van deze oorlog in Tigray. Bovendien wijst algemene landeninformatie echter uit dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray etniciteit). De aangehaalde arrestaties in het land van

herkomst worden bijgevolg niet in twijfel getrokken, maar de hieraan gelinkte vrees wordt niet langer actueel geacht.

iii) eerste verzoekende partij er niet in slaagt om aan te tonen dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn geweest van haar deelname aan enkele manifestaties in België en Luxemburg. De Ethiopische overheid zou van deze deelname op de hoogte zijn doordat dit op TMH (Tigrayan Media House) zou verschenen zijn. Hoe eerste verzoekende partij er zeker van is dat het via dit kanaal was dat haar aanwezigheid bekend raakte, of dat haar deelname aan deze manifestaties tout court bekend zijn bij de Ethiopische autoriteiten, verklaart zij dat ze dit alleen maar vermoedt.

Gevraagd hoe ze dit zouden weten, speculeert eerste verzoekende partij dat er spionnen of mensen van de ambassade aanwezig zouden zijn geweest, maar ook dit zijn louter vermoedens die zij niet kan staven. Op de vraag hoe de Ethiopische autoriteiten te weten zouden zijn gekomen dat eerste verzoekende partij aanwezig was, en dat ze dit bijgevolg zouden hebben kunnen linken aan de echtgenote, die zich nog in Ethiopië bevond, kan eerste verzoekende partij geen sluitend antwoord geven. Gevraagd wanneer deze demonstraties waar zij aan meedeelde precies plaatsvonden, kan eerste verzoekende partij evenmin beantwoorden. Enkel de laatste demonstratie, waar zij samen met haar vrouw aan deelnam, kan zij exact plaatsen in de tijd. Nochtans zijn de vorige deelnames niet onbelangrijk. Zij zouden er immers voor gezorgd hebben dat tweede verzoekende partij verschillende malen ondervraagd werd door de Ethiopische overheid. Eerste verzoekende partij meent bovendien dat elke keer zij meeliep, dit door de door haar vernoemde lokale zender uitgezonden werd al past zij even later haar antwoord aan en meent zij opeens dat het de eerste demonstratie was waar er een video en foto van haar genomen werd waardoor tweede verzoekende partij in de problemen kwam. Nochtans slaagt eerste verzoekende partij er niet in om hierover bewijsmateriaal neer te leggen, noch de bewuste foto, noch de video. Bovendien verklaart eerste verzoekende partij meerdere malen dat het na de eerste demonstratie was dat haar vrouw problemen ondervond met de Ethiopische overheid. De eerste keer dat zij haar ondervroegen dient men volgens haar te situeren in oktober. Zij voegt er bovendien aan toe dat ze haar vroegen of zij meeliep tijdens een demonstratie in België hetgeen opvallend is, aangezien de eerste demonstratie die volgens eerste verzoekende partij problemen veroorzaakte niet in België plaatsvond maar in Luxemburg. Bovendien vond de eerste demonstratie in België pas in november of december plaats, alweer volgens de verklaringen van eerste verzoekende partij. Het is dan ook bijzonder dat de Ethiopische overheid zou vragen aan de vrouw of eerste verzoekende partij meeliep in een demonstratie in België een maand voordat zij dat werkelijk gedaan zou hebben. In ieder geval slaagt eerste verzoekende partij er niet in aannemelijk te maken dat haar vrouw vervolgd zou zijn omwille van haar deelname aan de demonstraties. Haar verklaringen hieromtrent zijn niet duidelijk en bijgevolg niet overtuigend, eerste verzoekende partij kan op geen enkele manier staven dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn geweest van haar deelname aan de door haar aangehaalde manifestaties en legt geen (materiële) bewijzen neer die haar verklaringen zouden kunnen aantonen.

iv) wanneer de protection officer eerste verzoekende partij confronteert dat zij bleef meelopen aan demonstraties goed wetende dat haar vrouw hierdoor problemen kreeg in het thuisland, verwijst eerste verzoekende partij naar een andere mentaliteit. Zij zou immers liever opkomen voor de hele bevolking dan haar eigen gezin te sparen. Zij geeft aan dat zij de strijd niet wilde stoppen, zelfs niet als dit zou voorkomen dat haar vrouw zou lijden door de ondervragingen die zij hierdoor zou moeten ondergaan. Gevraagd waarom eerste verzoekende partij echter ongeveer zeven maanden na haar aankomst op Belgisch grondgebied pas een verzoek om internationale bescherming indiende, antwoordt zij dat zij er eerst voor wilde zorgen dat haar vrouw veilig overgebracht kon worden. Dat eerste verzoekende partij het welzijn van haar vrouw gebruikt als verklaring voor haar laattijdig verzoek terwijl zij even ervoor klaarblijkelijk minder belang hechtte aan haar leven is enigszins vreemd te noemen.

v) er vervolgens ook vragen dienen gesteld te worden bij de ondervragingen van tweede verzoekende partij betreffende de aanwezigheid van eerste verzoekende partij op de demonstraties in Europa. Zo verklaart tweede verzoekende partij dat de eerste ondervraging plaatsvond rond 21 november. Haar man, waarmee zij telefonisch in contact stond, situeert de eerste demonstratie waar hij aan deelnam in oktober. Wanneer tweede verzoekende partij echter gevraagd wordt wanneer de demonstratie plaatsvond waarover zij ondervraagd werd, geeft zij aan het niet meer te weten. Nochtans was het volgens haar man zij die hem op de hoogte bracht van zijn verschijning op nieuwzender TMH – de zender die verslag uitbracht over de demonstraties. Verder dient er ook te worden gewezen naar de tegenstrijdigheden die eerste verzoekende partij hierover verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud in het kader van het ingediend verzoek om internationale bescherming. Zo meende eerste verzoekende partij dat een foto en video werden genomen van haar tijdens zijn eerste demonstratie. Het was die foto en video die de oorzaak waren van de vele vermeende ondervragingen. Die demonstratie vond echter eind september/begin oktober plaats in Luxemburg, niet België, aldus de echtgenoot. Nochtans vroegen de autoriteiten waarom de man van tweede verzoekende partij in België meeliep aan een demonstratie. Eerste verzoekende partij slaagt er verder niet in deze bewuste foto of video voor te leggen of aan te tonen op welke manier dan ook de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn geweest van diens deelname op die manifestaties. Tijdens de andere demonstraties zorgde eerste verzoekende partij ervoor dat zij de frontlinie vermeed zodat zij niet in de media kwam, zo verklaart eerste verzoekende partij. Verder dient er ook te worden gewezen dat tweede verzoekende partij haar man op de hoogte bracht van de problemen die zij ervaarde door zijn demonstraties. Gevraagd of hij bij het horen van dat nieuws toch verder bleef demonstreren, antwoordt eerste verzoekende

partij dat zij zelfs niet zou willen dat hij stopte. De bedoeling van deze ondervragingen was immers gewoon het innen van geld. Hierdoor kunnen er natuurlijk vragen gesteld worden bij hoe gegrond de vrees was indien tweede verzoekende partij zelf weigerde haar situatie te verbeteren.

vi) gezien het profiel van tweede verzoekende partij, een volwassen gezonde vrouw die meer dan tien jaar in Addis Abeba heeft gewoond, gestudeerd en gewerkt en er bovendien een zus heeft wonen, er van kan uitgegaan worden dat zij zich bij een eventuele terugkeer opnieuw zou kunnen vestigen in de Ethiopische hoofdstad.

Verzoekende partijen bekritisieren de appreciatie en gevolgtrekkingen van verwerende partij en benadrukken hun etnie en huidige politieke activiteiten tegen de Ethiopische regering waarbij zij toelichten dat zij hebben deelgenomen aan manifestaties die dateren van na het vredesakkoord. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat het CGVS de oppositie-activiteiten van verzoekende partijen niet ten gronde heeft onderzocht en evenmin naging wat daarvan de gevolgen riskeren te zijn ingeval van terugkeer, te meer zij reeds eerder werden gearresteerd hetgeen doelgerichte acties tegen de Tigray waren.

Voorts wijzen verzoekende partijen op de problematische situatie in Ethiopië ondanks het vredesakkoord en betogen zij dat het CGVS heeft nagelaten de situatie van terugkeerders uit het Westen te onderzoeken. In dit verband stippen zij aan dat in de door verwerende partij aangehaalde COI Focus wordt gesteld dat er inderdaad geen informatie is omtrent terugkeerders.

Verzoekende partijen beklemtonen hun politieke activiteiten en voegen stukken toe ter staving van hun activiteiten op sociale media en hun deelname aan manifestaties die werden gepubliceerd op verschillende kanalen. Er wordt in het verzoekschrift opgeworpen dat het risico ingeval van terugkeer geëvalueerd dient te worden op grond van alle activiteiten samengenomen en wordt ten slotte tevens aangestipt dat verwerende partij evenmin heeft nagekeken wat de gevolgen zijn voor terugkeerders wiens familieleden gevochten hebben in Tigray nu tweede verzoekende partij op het CGVS aangaf dat haar broer een strijder was en zij geen nieuws meer heeft van hem.

Hoewel verwerende partij met reden aanstipt dat uit de bijgebrachte COI Focus van 23 juni 2023 niet kan blijken dat het loutere gegeven tot de Tigray te behoren zou volstaan om een vervolgingsvrees of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken en er zich een individuele beoordeling opdringt nu uit de beschikbare informatie aldus geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch vervolgd worden omwille van hun etnie, kan evenwel niet blijken dat verwerende partij een afdoende en zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd naar een aantal voorliggende individuele elementen die, hoe summier ook, niettemin afzonderlijk of in hun geheel een ernstig begin van aanwijzing kunnen bevatten dat verzoekende partijen mogelijks onder een risicoprofiel zouden kunnen vallen en dat ook de door hen aangehaalde problematische situatie in Ethiopië een impact zou kunnen hebben op hun persoonlijke situatie die relevant is voor het onderzoek naar hun nood aan internationale bescherming. Zo dient in casu beklemtoond te worden dat de Tigray etniciteit van verzoekende partijen, hun afkomst uit Aksum gelegen in de regio Tigray, hun eerdere arrestaties in hun herkomstland en hun huidige politieke activiteiten in Europa waaronder thans het lidmaatschap van tweede verzoekende partij bij de 'Union of Tigrayans in Belgium' en hun deelname aan evenementen, activiteiten en protestacties alsook de activiteiten van eerste verzoekende partij op sociale media, niet betwist worden. Hierbij stipt de Raad aan dat verwerende partij zich verder geenszins heeft uitgesproken over de verklaringen van tweede verzoekende partij dat haar broer T. heeft deelgenomen aan de strijd (persoonlijk onderhoud tweede verzoekende partij, p. 10) waarover zij overigens geen bijkomende diepgaande vragen werd gesteld.

Daargelaten dat verwerende partij meent dat verzoekende partijen niet aantonen dat de Ethiopische overheden op de hoogte zijn van de deelname van eerste verzoekende partij aan verschillende protesten en het CGVS geen geloof hecht aan de ondervragingen van tweede verzoekende partij toen zij nog in Ethiopië was omwille van de deelname van eerste verzoekende partij aan een drietal betogingen in Europa, stipt de Raad aan dat verwerende partij ertoe is gehouden om een globale beoordeling te maken van de nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van de individuele en actuele omstandigheden, dit in het licht van recente en afdoende landeninformatie. De Raad herinnert eraan dat deze beoordeling zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist.

In de gegeven omstandigheden meent de Raad dat het gelet op de onbetwiste en aanhoudende politieke activiteiten van verzoekende partijen die behoren tot de Tigray etniciteit, afkomstig zijn uit Aksum en die tevens een familielid hebben die volgens hun verklaringen een strijder was, van wezenlijk belang is om een nauwkeurig en prospectief onderzoek te voeren naar risicobepalende omstandigheden waaruit kan blijken dat personen die tot de Tigray etniciteit behoren in Addis Abeba dreigen te worden geviséerd of vervolgd.

In casu moet gelet op het voorgaande vastgesteld worden dat verwerende partij, die overigens ter terechtzitting afwezig was, heeft nagelaten in het licht van afdoende nauwkeurige objectieve landeninformatie op een prospectieve wijze zorgvuldig te onderzoeken of verzoekende partijen gelet op hun specifiek profiel en individuele omstandigheden, bij terugkeer naar Ethiopië en meer bepaald Addis Abeba ten opzichte

waarvan verwerende partij zijn beoordeling van de beschermingsverzoeken heeft gemaakt, vervolging en/of ernstige schade riskeren.

De Raad benadrukt dat heden in hoofde van verzoekende partijen een aantal concrete, individuele elementen aanwezig zijn die risicobepalend kunnen zijn en waarvan in het licht van actuele en afdoende landeninformatie moet worden nagegaan of deze, wanneer zij cumulatief worden beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan te nemen.

De Raad is dan ook van oordeel dat een verder onderzoek zich opdringt.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt genoegzaam dat een nader onderzoek zich opdringt maar dat het de Raad aldus aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissingen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De Raad heeft evenwel niet de bevoegdheid om zelf dit onderzoek uit te voeren. Wegens het ontbreken van een eigen onderzoeksbevoegdheid, kan de Raad in deze stand van zaken de beschermingsverzoeken van verzoekende partijen niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 september 2023 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU